

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 762/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 290/14 од 11.01.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 78/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 290/14 од 11.01.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 78/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 290/14 од 11.01.2016. године окривљени С.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 86. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајњу од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 78/16 од 24.03.2016. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног С.С. и његовог браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Чачку К 290/14 од 11.01.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног С.С., адвокат В.Н., поднео је захтев за заштиту законитости „на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да поднеги захтев усвоји те да одбије оптужбу због застарелости вођења кривичног поступка.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката В.Н., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, као ванредног правног лека који може поднети окривљени преко браниоца.

Наводима у поднетом захтеву да алкохолемија, која је утврђена код окривљеног С.С., у висини од 0,35% алкохола у крви (што је за само 0,05% више од дозвољене количине алкохола у крви) није у узрочној вези са предметном саобраћајном незгодом; да је окривљени поступао нехатно а не са евентуалним умишљајем због чега је у тренутку пресуђења кривично гоњење окривљеног застарело ... се побија правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања - одредба члана 440. ЗКП, која, чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, није предвиђена као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те је захтев и у том делу одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.